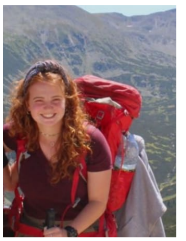

הנוכחות של רונית

"גדילת הגוף הפיזי שוקטת, ומתחילה פעילות פנימית חדשה, פעילות האני. נוכחות האני באדם מאפשרת את ההיפוך בין ילד-נער לאדם בוגר הלוקח אחריות על חייו. בשלב הזה אנו מתהפכים מפעילות ירחית, המשקפת את אור השמש של הורינו, לפעילות שימשית, המאפשרת להעניק אור. אך כך גם כל תהליך חי ומתפתח, אם ברצונו לעבור מהשלב הטבעי אל השלב הרוחני, עליו ליצור זמנים של הצטצמות חיצונית כדי להבשיל דבר מה פנימי יותר."

(אורות הנפש - בניין מידות הנפש לאור כתבי הראי"ה קוק. מאת הרב יהודה בן חמו)

"ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה"

דורשת הגמרא (ברכות ז' ע"ב) על הפסוק בתהלים (מ"ו, ז') "לכו חזו מפעלות ה' אשר עם שמות בארץ" - אל תקרי שמות אלא שמות.

הכוונה במילה שמות היא שממה, מדבר, מקום ללא ישוב. ואילו השם של אדם מורה על העצמיות הפנימית שלו, כלומר על המהות שלו ועל תפקידו בעולם, שהוא נוכח ויש לו הוויה בעולם. יכול להיות האדם חי, גופו פה, אך הוא לא מוציא חוצה את כשרונותיו ויכולותיו. אדם זה נדמה כמו מדבר שממה, שלא מניב פירות... עומק הכוונה בחוסר קדושה הוא שאדם מוציא את כוחותיו לריק. במקום להביא חיים לעולם, הוא מאבד מהשם שלו ומצלם האלוקים שבו.

מה התיקון לכך?

כשהקב"ה מורה למשה רבינו לבשר לעם ישראל שהוא גואל אותם ומוציא אותם מצרים, הוא אומר לו שיבשר לעם ישראל: "איהיה אשר אהיה שלחני אליכם". בספרי חסידות (ליקוטי מוהר"ן חלק א, ו, מאור ושמש הפטרת שבת שובה בשם הרבי מלובלין זיע"א) הביאו את דברי הזוהר הקדוש, ששם "איהיה" פירושו "אנא זמין למהוי", כלומר אני מזמין את עצמי שתהיה לי הוויה בעולם, אני רוצה להיות נוכח במרחב החיים. כי אדם שמרגיש שיש לו תפקיד ומשמעות בחייו, יש לו במה ואיך למלא את הזמן היקר שלו.

משה רבינו ענה על שאלה נסתרת של עם ישראל, שכביכול שואלים את משה - כיצד נצא מצרים? הרי אנחנו שקועים במ"ט שערי טומאה, אנחנו נמצאים במדבר רותני שומם. עונה להם משה רבינו שהעצה היעוצה לכל יהודי שרוצה להרים את עצמו בעבודת ה' היא להזמין את עצמו מחדש ולהאמין שהוא יכול להוציא את פנימיותו וישותו הפנימית מהכח אל הפועל. [...] שורש התיקון הוא להבין מה גרם לקלקול - שממה, וממנו להתחבר אל ה"שם" העצמי הייחודי שלי, תפקידי וייעודי כדי שאביא ברכה וחיים לעולם.

(הרב יוסף נווה, ישיבה)

רונית הייתה פשוט נכחת

בכל מקום שהיא הייתה הרגישו אותה, את השמחה שלה, את האור שלה, את העומק, את הצחוק והחיוך הענק. את הקלילות, הזרימה, ההובלה, העשייה, המחשבה הטובה. היא הייתה שמש, והאירה לכולנו. אפשר ללמוד ממנה כ"כ הרבה דברים, אבל הגדול שבהם הוא פשוט להיות. להוציא החוצה את האור שלך, את הנוכחות שלך.

לבחור להיות שמש.

אני מנחם חושבת שהיא תנחם שכולם יזכרו את רונית הנחמה, המצחיקה, הכיפית, האחת של החוויות והטובות. אני מנחם את אפחות מישהו אחד יקח על עצמו לדעת לא לשמור בלב, לשלף, את צריך טיפול זה לא בוסה. חייב לדעת לקבל עצרה כשצריך. אני באמת מקווה שאף אחד מכם לא יוותר לעצמו בשום אופן כחיים, תלכו עז הסוף עם דברים ששוכנים לכם כמו רונית. תנחמו, תגישו רחוק ובקשה אל תשכחו אותה. היא הולכת איתנו בלב לכל מקום שאלך כחיים. עוד משהו אחרון שחשוב שתזכרו מרונית זה ששטף האף איתה והשפיע עליה זה "הקנאה, התאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם" - לדעת להיות שמחים במה שיש לנו, לא ללכת אחרי התאוות שלנו ולהפסיק להסתכל על מה שיש לאחרים. ולא לוותר לעצמנו, ללכת אחרי השאיפות והחלומות ולהגשים אותם גם כשבייבאם וגם כשבייבאם רונית, תלכו, תטיילו, תכירו את הארץ... רונית הייתה מנחם את של טיפול, אז תנחמו את דרכה...

(שירן, אחות של רונית, נכתב לשל"מים תש"פ)